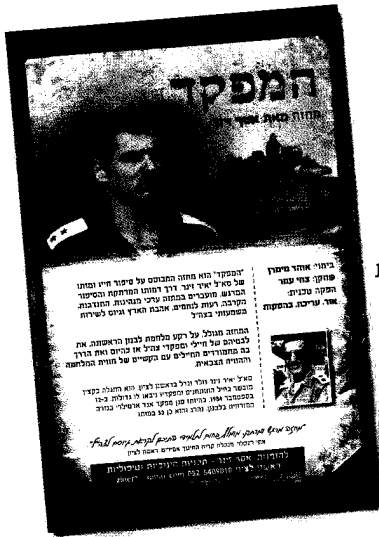

המפקד

אסף זינר כתב מחזה שמספר את סיפור חייו ומותו של אחיו, בכיר הנופלים מחיל התותחנים במלחמת לבנון הראשונה. "דרך דמותו של יאיר מועברים ערכי המנהיגות, ההקרבה ורעות לוחמים"

נס ליבם את זכרם של חללי מערכות ישראל כולם. "המחזה נכתב לאור דמותו של יאיר, דברים ששמעתי ממנו ועליו לאחר מותו. ניסיתי לרקום את דמותו ולהחיות אותו מחדש על הבמה. הדברים בערו בי לא רק בגלל ההנצחה לכשעצמה אלא גם ובעיקר בגלל הערכים הייחודיים שהיו ביאיר ובגללם כולם מסכיבים כיבדו והעריכו אותו מאוד; מפקדים, קצינים וחילים. רציתי שהערכים האלו יחלחלו הלאה לצופים. רציתי לשכפל אותם כמה שיותר." "המפקד" מועלית בבית יד לבנים בראשון לציון, בוימה על ידי אוהד מימרן ומשחק בה השחקן צחי עמר. ©

א"ל יאיר זינר ז"ל היה בכיר הנופלים מחיל התותחנים במלחמת לבנון הראשונה, אשר נהרג ב-12 בספטמבר 1984 בעת שהרכב בו נהג עלה על מוקש. משפחתו וחבריו כעת מעלים הצגה לזכרו. אסף זינר, כתב את מחזה היחיד שנקרא "המפקד", ומתרחש על רקע מלחמת לבנון הראשונה. "המחזה מבוסס על הסיפור האמיתי של חייו ומותו של אחי. דרך דמותו המרתקת והסיפור המרגש, מועברים במחזה ערכי מנהיגות, התנדבות, הקרבה, רעות לוחמים, אהבת הארץ וגיוס לשירות משמעותי בצה"ל. הסיפור מגולל את לבטיהם של חיילי ומפקדי צה"ל אז כהיום ואת הדרך בה מתמודדים החיילים עם הקשיים של חווית המלחמה וההוויה הצבאית", מספר אסף זינר. "הצופים יכולים להזדהות גם עם משפחת השכול בישראל ולהעלות על

בחלומי | אסף זינר

בהלוויו, אני רואה את אחי מגיע אלי לביקור ואחרי החביקים, הרמיצות והשמחה אני ניתהיל לספר לו כל מה שקרה. אני מספר לו שהחליפו את טלפון החוגה שבחמש דקות אופים עוגה ושיש מוחשבים ניידיים וטלפונים סלולריים חכמים. ומספר לו כי ראש הממשלה ושמונת נזנין הסתייגה לה הנילחמה הקרה. אני מלמד אותו איך לשלח מסרון. על האינטיים החדשים במזורה התיכון ועל ההתקדמות בפיוצה האטום. וקורע אותו בכדיחות חדשות. ונתפלסף אתו על מלחמה ועל שלום. אני מגלה לו שאבא נזנין כבר לא בין החיים. שאבא חקונה בשלושים שנים. יש לה אפילו נין אחד קטן מתוק לאחרונה התחיל להשגיח קולות קטנים של צחוק. נילי, ההכרה שהייתה לו, כבר נשואה בת חניישים

הפקודים שלו פרשו מזנין סגני אלופים. כולם נושאים בתפקידים רמים. ואנחנו עדין נפגשים ומתגעגעים. אבל חוץ מזה מה נשאר כשהיה- את הסיגריות "טים" הוא כבר מכיר וגלדידת וניל ועיתונים למככר, מפלגות ותככים. חיוך של נערה ופי של נופים. כאלה דברים אני לא אצטרך להסביר. אני רוצה לנזוף בו שלא שלח אפילו מכתב אחד קטן ושלא לזה אותי בבקום ולא ראה אותי חתן שנעדר בדיוק כשהייתי צריך. שבגללו היה עולמי אביך. אבל טיד אני סולה ומחבק אותו חזק אטא מגישה לו כידיים ורועדות צלחת מרק ואיך יהוא שותה אותו בצקצוקים של הנאה אני מתעורר ביהלום שטוף זעה קרה.